

Jak to doopravdy bylo s Babinským

Michal Tučný

1. Když jde lesní pěšinou i ptáci ztichnou
a kolem sebe šíří hrůzu hrůzoucí,
že i ve vedlejší vsi dívky vzdychnou,
jako by ve tmě zahlédly jeho oči planoucí.

2. A lišky strachy zalezou hned do hor,
stokrát běda osamělým pocestným,
jejich bariton hned promění se v tenor,
když na rozcestí potkají se s ním.

R: A kdo ví a kdo zná, co dnes patří k legendám
a co náleží k jeho kouskům hrdinským.
A kdo ví a kdo zná, co dnes už patří k legendám,
jak to doopravdy bylo s Babinským.

3. Nejdřív prý stal se vojákem Wellingtonova pluku,
jenže kdo by chtěl jít se za pány bít s odvahou.
A tak jednoho dne stal se z něho dezertér,
vzal dráhu s plnou plukovní pokladnou.

4. Všechny peníze pak dal jední chudí holce věnem,
sám se skrýval před šibenicí po lesích.
Málem odvyknul si, že volají ho jménem
na prvních výpravách loupežných.

R:

5. Potom kolem sebe shromáždil svou tlupu
z chlapů mimo zákon s podobným osudem.
Mstitelé pašeráci a zabijáci věnovali se lupu
říkal: Kdo to za nás bude dělat, až my tu nebudem.

R:

6. Brali bohatejm, koneckonců, chudej nic nemá,
v krásnejch kočárech v truhlách je zlata dost a dost.
Jenže spravedlivost není slepá, je i nemá,
a kdo má v rukou kvér, má pravdu má cnost.

R: